

पितृतर्पणम् । पिण्डदानं ततः यत्नं पितृणाञ्जातिदु-
र्लभम् । विजम्बो नैव कर्तव्यो न च विघ्नं समाचरेत् ।
आहं तत्र तु कर्त्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् । श्रद्धाङ्क-
प्रकाशकानां नैव दृष्टव्यम् यत् । श्रद्धाङ्कदण्डकाकः ।
आत्माज्ञान इति न रात्रादाविति पर्युदस्यप्रतिप्रसवः ।
तथात्वे तद्वाधापत्तेः । किन्तु पर्युदस्येतराप्रयत्नकाज-
परम् । “तत् सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदस्यता ।
अप्राप्त्यर्थं विरोधश्च नञ्चयः षट् प्रकीर्त्तिताः” इत्यु-
सारात् । काञ्च इति प्रयत्नापराध्यादिकाञ्चपरम् । अत्र
युचेः प्राप्त्युत्तरविहितप्रथमदिन एव आहं तेन पूर्वदिने
राक्षसीनेलादावागमनेऽपि परदिने आहमविरहम् । तथा
च हलायुधपुत्रम् “गत्वेव तीर्थं कर्त्तव्यं आहं तत्प्राप्ति-
हेतुकम् । पूर्वाह्णेभ्यश्च वा प्रातर्देशे स्यात् पूर्वदक्षिणे” ।
पूर्वाह्णे सकृन्ने पूर्वदक्षिणे अग्निर्कोणे । पिण्डदानमिति
आह्रासस्यैव केवलपिण्डदानमिति न यौनदत्तम् ।
तीर्थे पिण्डप्रतिपत्तिमाह मत्स्यपुराणम् “पिण्डास्तु
गोऽजनिभ्योदद्याद्गन्धो जलेऽपि वा । तीर्थे प्राप्ते सदा
पिण्डान् क्षिपेत्तीर्थे विचक्षणः” ।

वायुपुं “उद्यतचोदयां गन्तुं आहं कृत्वा विधानतः ।
विधाय कर्पटीवेशं कृत्वा यामं प्रदक्षिणम् । ततो पा-
मान्तरं गत्वा आह्रासेष्वक्ष भोजनम्” इत्युक्तं गयामिष्युप-
बन्धपादन्यासपि तथा । अन्यत्वं मत्स्यतमया आह्रादि-
पञ्चतो दृश्यम् ।

कूर्मपुराणम् “श्रेष्ठ्यर्चोभभावात्प्राप्तं गच्छेदुद्यानेन यो
नरः । निष्कृतं तस्य तत्तीर्थं तस्मादुद्यानं विवर्जयेत्” इति
मत्स्यपुराणम् “संवत्सरं हिमासोनं पुनस्तीर्थं वृजेदुद्यदि ।
सुखदुःखोपवासश्च तदा यत्नेन कारयेत्” इति गङ्गावा-
ज्यावः । तीर्थप्राप्त्यनन्तरविधानं यथा ।

“न परीक्ष्यो हिजस्तीर्थेष्वर्घ्याधीर्भोज्य एव हि । सक्तुभिः
पिण्डदानञ्च चरणा पावसेन च । कर्त्तव्यमर्घ्य-
भिर्दण्डं पिण्डाकेन गुह्येन च । आहं तत्र तु
कर्त्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् । अकारोऽप्यथवा काले तीर्थ-
आहन्तु तर्पणम् । अविजम्बेन कर्त्तव्यं नैव विघ्नं समा-
चरेत् । यदर्हं तीर्थप्राप्तिः स्यात्ततोऽङ्गः पूर्ववासरे ।
उपवासश्च कर्त्तव्यः प्राप्तेऽङ्गि आह्रादो भवेत् । तीर्थोप-
वासः कर्त्तव्यः शिरसो सुखदुःखं तथा । शिरोगतानि
पापानि यानि सुखदुःखतो यतः । तीर्थं प्रार्थं प्रसङ्गेन
ज्ञानं तीर्थे समाचरेत् । ज्ञानजं फलमाप्नोति तीर्थ-

यात्मान्तरं न तु” इति काशीखण्डम् । “सुखदुःखोप-
वासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः । वर्जयित्वा गयाम् । गङ्गां
विशाखां विरजान्तरा” इति स्कान्दम् “ज्ञापयेत्
स्निग्धमित्रादीन् ज्ञातृन् स्त्रीन् नरोत्तमः । अन्यथापह-
रन्त्येते बलात्तीर्थभवं फलम्” इति स्कान्दम्
“मातरं पितरं जायां भ्रातरं सुहृदं गुरुम् । यस्तद्दृश्य
निमज्जेत अष्टभागं लभेत सः” इति प्रा०१०मार्क०पु० ।

कलौ तीर्थानां पृथिव्यां स्थितिकाणो यथा “सर-
स्वती पुण्यक्षेत्रमाजगाम च भारतम् । गङ्गायामेन
कलयाम् स्वयं तस्यो हरेः पदे । पञ्चाङ्गगीरं घानीता-
मर्ह्यं भागीरथीं शुभा । समाजगाम कलयाम् वाणी
यामेन नारद ! । पञ्चाजगाम कलयाम् सा च पञ्चावती
नदी । भारतं भारतीयापात् स्वयं तस्यो हरेः पदे ।
कलेः पञ्चसहस्रं वर्षान् स्थित्वा च भारते । जम्बुक्ताञ्च
सरिद्रूपं विहाय श्रीहरेः पदम् । यानि सर्वाणि
तीर्थानि कार्थी हन्दावनं विना । यास्यन्ति ताभिः
सार्धं वैकुण्ठमाश्रया हरेः” ।

“यानादिना गमनदोषो यथा “पुण्यप्राङ्” हरते याने
तदर्हं तत्र पादुके । तदर्हं तैलसांवाभ्यां सर्वं हरति
मैथुने” इति कर्मलोचनम् ।

तत्र उपाये षट् च “कृततीर्थः पयसाभिवाचयः” किरा०
आह्ने तीर्थकरः । पाले । “ब्रह्मचारी घनदायी मे-
घावी ओलियः प्रियः । विद्याया विद्यां यः प्राह तानि
तीर्थानि षण्मसम्” विद्यावोक्यम् । १८वात्सलोत्तरयोर-
नन्तराले देशे “दक्षिणेनाहृत्य तीर्थेन पूर्वेण वेदिमपरेण
वा” कात्या०श्रौ० ५।५।११ । “तीर्थेन चात्सलोत्तरावन्तरेण
प्रवेश्य वेदिचात्सलयोरनन्तरालेन पूर्वेणोत्तरवेदिं दक्षि-
णेनान्तेः पुरस्तादाहृत्य अथवा तीर्थेन प्रवेशनानन्तर-
उत्तरां वेदिमपरेण चानीय वेद्योरनन्तरालेन दक्षिणस्यान्तेः
पुरस्तादानीय जुहोति” “तेनान्तरेण प्रतिप्रदाने चात्सलं
चैतद्देवानां तीर्थम्” षड्विंशान् । कराकृत्तितलेषु ब्रा-
ह्मादितीर्थता यथाह मनुः “ब्राह्मणे विप्रस्तीर्थेन नि-
त्यकाञ्चसपश्येत् । कायस्त्रिदशिकाभ्यां वा न पितृण्ये
कदाचन । अकृत्तमृष्य तले ब्राह्मणं तीर्थं प्रचक्षते । काय
मकुम्भिलेऽप्ये देवं पितॄन् तयोरधः” शास्त्राहृतावि-
षये । “अहिंसन् सर्वाभूतान्यन्यत्र तीर्थेभ्यः” का०उ०तीर्थं
शास्त्राहृताविषयः” भाष्यम् । १८मन्त्राद्युदादशु ।
“कश्चिदरादशान्येषु क्षपण्ये दश पञ्च च । त्रिभिस्त्रिभिः-